

længere Afstand derfra, og jeg vil derfor meget fraraade, at Regjeringen rækker Haanden til saadanne yderligere Forbedringer ved Eshjerg. Bysanlæg, at det kunde see ud, som om man ogsaa fra Regjeringens Side meente, at der kunde reise sig et nyt Ribe paa dette Sted. Jeg troer ikke alene, at dette ikke vilde være i Statens velforstaaede Interesse, men jeg troer tillige, at de Næringsdrivende ville fuldstændig gaae i Tælden, hvis Regjeringen gav tilkjende, at den vilde anvende noget Betydeligt af Statens Midler til at fremme saadanne Anlæg som dem, der i saa Henseende her idag ere bragte paa Bane; thi jeg har endnu det Haab, at Ribe, samtidig med, at det Eshjerg vedrørende Jernbaneanlæg bliver særdegt, ikke skal være saa uheldig til at det ikke ogsaa har faaet en Jernbane, paa hvilken Maade dette nu end maatte skee. Jeg troer, at Ripenserne ere nødt til, at offre alt Muligt for at opnaae Saadant, selv om de ikke maatte have Formue dertil, og jeg har endvidere den Tro, at der vil være ædelttænkende Mennesker, som vilde komme Byen til Hjælp, idet de indsee, ligesaa klart som jeg, at Ribe maa gaae tilgrunde, hvis den ikke itide faaer Jernbanen. Det er derfor min Mening, at Foranstaltninger fra Regjeringens Side af den Art, som de ærede Forespørgere ønske, vilde være en Løffemad, som Mange vilde løber i Tælden for, og som vilde være til Skade, idet ikke noget betydeligt Nyt kan bestaae her, uden at noget Sammelt nødes til at gaae tilgrunde. De, der have Ford ved Eshjerg, vilde naturligvis kunne have Fordeel af at faae deres Grunde godt betalte, og det Tab, som Grundeiere i Ribe vilde lide, vilde disse Eiendomsbesiddere kunne vinde, men dette vil ikke være til Fordel for Staten eller bringe nogen ny Skatteevne tilveie; tværtimod, de nye Næringsføgende vilde drives dertil i en saadan Masse, saafremt Regjeringen bruger den Løffemad, jeg har nævnet, og gaabe god Udset til, at en nye By kan bestaae, at der vil komme flere, end der vil være Brød til, naar det skal deles med dem, der tidligere har levet deraf — det vil da blive deelt saa yderligt, at Enhver kun vil kunne faae en saa lille Bid deraf, at han maa sulste ihjel eller

med andre Ord spille Galit, og Ribe vilde da aldrig mere kunne reise sig, fordi de opstaaede nye Etablissementer ikke bagefter vilde kunne vindes tilbage for Ripenserne. Det er ganske vist, at Handlende og Næringsdrivende i Ribe, som ikke have Grundeendomme, vilde være tilbøjelige til at søge derned, hvis det bliver stillet i Udset, at Sidebanen ikke kommer til Ribe; men derved vil der skee yderligere Tab for Ribe, navnlig med Hensyn til Grundeendommene, dette har jeg allerede berørt ved Overbanelovens første Behandling, idet jeg har udtalt Frygt for, at Grundeendommene vilde tabe deres halve Værdi, saafremt Haabet om Sidebanens samtidige Anlæg blev opgivet. Dette er nu allerede skeet, og skjøndt jeg ikke udtalte det, fordi jeg meente, at det skulde være en Propheet, saa har det dog slaaget til i fuldt Maal, idet en saadan Tilstand allerede nu er indtraadt, og Forholdet vil stille sig endnu værre, hvis der ikke kraftig arbeides i en anden Retning end hidindtil er skeet. Jeg skal derfor indtændigt anmode den høitærede Indenrigsminister om at lægge Mærke hertil og ikke yderligere forsøde det Løffemiddel, som allerede er gjort, saa tiltrækkende, eller lade Noget foretage i den antydede Retning.

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at det ligger temmelig langt borte fra, hvad der er Forespørgjens Gjenstand, at udstrække den til en Forhandling om, hvorledes Byen Ribes Forhold i Fremtiden vilde blive.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, var Forespørgjelen sluttet.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen; den var nemlig den af Forespørgsel af Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) til Indenrigsministeren.

(Forespørgjelen findes i Tidenden, Sp. 7238).

H. M. Petersen: Ved Forordningen af 18de October 1811 om Kjøbstadjordens